

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Præsagia Mauritium ad pœnitentiam extimulant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Illustri victoria tum potitis Romanis, rursus Chaganus, magno contracto exercitu, aduersus eum proficiscitur: quem Priscus congressus pugna fudit, illustrioremque priore victoriam reportauit. Idem Priscus quatuor millia instruxit, ac Tisum amnem transire iussit, tentoria Barbarorum speculatum. Barbari tum eorum, qua gesta erant ignari, festos dies agebant & compotabant. Itaque eos inopinantes adorti Romani ingenti clade affecerunt, cassis enim XXX. millibus Gepidarum aliorumque Barbarorum, magna cum prada ad Priscum sunt reuersi. Chaganus denuo reparatis copijs, ad Istrum cum accederet, pugna victus est: Barbarique in flauio submersi, & cum his magna Sclauinorum multitudo. Vini in potestatem Romanorum venerunt IIIICIOCC. Auares barbari IICIO. Chaganus cum legatos repetundorum captiuorum causa misisset, Mauritius nondum accepto tam illustri victoria nuntio, reddi eos iussit; promptior in dandis, quam redimendis militibus. Nec ea militum redditio premio caruit, nam illico victoriae nuntius ingens gaudium attulit Imperatori.

Hæc læta Mauritij calamitatem præcesserant, vt tristitia tantò acerbius superuenirent. Quippe eodem anno Monachus quidam, cuius vita exercitatio illustris erat, strictum gladium tenens, a foro vsque ad eneam portam procurrat, omnibus prædicens, Imperatorem gladio occisum iri. Sed & Herodianus Mauritio palam, qua ipsi euentura essent denuntiauit. Tunc etiam populus Maurum quemdam, Mauritij similem, sago indutum, coronaque ex alijs confecta redimitum, in asinum imposuit, ac per iocum & lasciuiam acclamauit: Inuenit buculam teneram, & sicut nouus gallulus insilyt in eam, ac procreauit liberos instar lignearum nolarum. Sancte mi, sancte, feri eius caput, ne superbius efferatur: tum ergo tibi voti reus bonem offeram. Hac populus. Qua non otiose retuli: sed, vt intelligamus, ubi quis Dominum irritauit, eum ludibrio haberi ab his qui eadem cum ipso conditione seruiunt. Immò vt constet, magnorum casus, & Dei, & populi voce præmoneri. Sed nihil segnius credunt mortales quam exitium suum. Hinc multi Mauritium peccantem, penitentem pauci imitantur. Pergit author. Anno vigesimo Mauritii filio suo Theodosio Germani Patricij filiam despondit. Eodemque anno in se descendens recordansque, DEO nihil clam esse, eumque pro meritis cuiusque sua bona aut mala tribuere: tum, quam abs se peccatum esset,

IV.

esset, quo tempore captiuos redimere noluit: prestare cogitauit, ut in hoc potius, quam in futuro seculo pœnas penderet. Itaq; deprecationes litteris consignatas, ad omnes Patriarchas & Monachos, in omnia Monasteria, etiam Hierosolyma misit, ut à DEO peterent, ut ipsi non in altero, sed in hoc seculo pœnas imponeret. Hic tristium portentorum effectus fuit. Nam ijs utique se peti ratus in sede descendit, more sapientium Imperatorum, qui si quid in regnis suis aduersi accidit, continuò sumunt in documentum, discutiuntq; an non ipsi publicæ causâ sint calamitatis. Felices, qui cum Mauritio discunt seuerius tribunal declinare; atque etiam precibus obtinent, ut in hac vita puniantur. Beneficium, non supplicium est, supplicium in hac vita à Deo immisum. Quod & Mauritius, tot piorum hominum precibus, beneficij loco impetrauit. Neque sanè nesciuit; se ferro perimendum. Sed suspicionem peccatum auxit. *Quin & in Philippicum impiegit, sororis sua maritum, ab eo cadem sibi parari suspicans, ex vaticinio quodam, quòd percussoris nomen à littera P H. ordiri monebat: cum quidem Philippicus insidias, omnibus modis euitaret.*

V.

Ceterùm Mauritius, cum pro eo preces passim fierent, quadam nocte in somnis, imaginatus est, se stare coram imagine Sernatoris, in porta Palatij area, multamq; secum turbam captiuorum, ipsum accusantium, tum vocem de sacra imagine exiisse, qua Mauritium sibi iuberet: ita se à ministris correptum, inq; porphyretico ibi umbilico constitutum à diuina voce interrogatum fuisse, ubinam sibi rependè vellet? se autem dixisse: Domine humanissime, Iudex iuste, hic malo, quam in altera vita; statimq; mandatum fuisse, ut cum uxore sua & liberis, totaq; familia, Phoca militi dederetur. Experrectus, statim accubito rem suam misit, qui Philippicam adduceret. Qui desperat à obid, vitâ, prius Communionem sacram expetijt, eaq; perceptâ, ad Imperatorem abiit, uxorem relinquens, qua saccum induta & cinere confersa eiulabat. Ut ad Imperatorem venit, se ad eius pedes pronoluit, sed Imperator, accubitore foras exire iussu, ad Philippici pedes accidit, inquiens: ignosce mihi frater, atroces, quas tibi intuli, injurias. Suspicabar te vita mea insidiari: sed nunc te insontem esse cognoui. Horror autem, ut dicas mihi, si quem Phocam militem in exercitu nôstrâ Noui (ait ille) quemdam, qui pridem ab exercitu missus, cum tua Maje-

stato